

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Burianové a soudců Mgr. Aleše Smetanky a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobců: a) H. S.
b) M. K.
oba bytem X
oba zastoupeni JUDr. Martinem Plchem, advokátem
sídlem Vojtěšská 245, 338 05 Mýto

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2024, č. j. PK-RR/6387/24,

takto:

- I. Žaloba žalobkyně a) se zamítá.
- II. Žaloba žalobce b) se zamítá.
- III. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Městský úřad Klatovy (dále jen „*stavební úřad*“) rozhodnutím ze dne 8. 7. 2024, č. j. OVÚP/5386/24/My (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), zamítl podle § 129 odst. 2 a 3 a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „*stavební zákon*“) a § 149 odst. 6 správního řádu žádost žalobců o dodatečné povolení stavby „Mobilní dům, kontejner, oplocení a kotec pro psa stavba dočasná na 2 roky“ (dále jen „*Stavba*“) na pozemcích st. p. Xa a parc. č. Xb v k. ú. X. Odvolání žalobců proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 16. 10. 2024, č. j. PK-RR/6387/24 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. Proti napadenému rozhodnutí brojili žalobci žalobami podle § 65 a násl. s. ř. s.

II.

Žaloby

2. Žalobci žádali, aby soud zrušil prvoinstanční a napadené rozhodnutí a věc vrátil stavebnímu úřadu k dalšímu řízení.
3. Žalobci namítli nepřezkoumatelnost prvoinstančního a napadeného rozhodnutí a nedostatečně zjištěný skutkový stav. Podle žalobců se správní orgány dostatečně nezabývaly námitkou žalobců, že jde o stavbu *dočasnou* pouze po dobu výstavby rodinného domu na témže pozemku, nikoli o stavbu dlouhodobou nebo trvalou. Pokud Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí, jakožto nadřízený dotčený orgán uvedl ve svém závazném stanovisku ze dne 25. 9. 2024, č. j. PL-ŽP/15829/24 (dále jen jako „*Přezkumné stanovisko*“), že „na zákazy dle § 67 odst. 1 vodního zákona nemá vliv ani skutečnost, že se jedná o stavbu dočasnou“, žalobci poukázali na to, že Stavba je nezbytná pro provádění a dokončení stavby rodinného domu. Ač stavba rodinného domu nebyla v řízení vedeném správním orgánem pod sp. zn. OVÚP/3309/24/My povolena, situace ohledně předmětné stavby by byla totožná i v případě stavby „Stavební úpravy Markova mlýna“, která byla povolena pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 14. 2. 2023, č. j. OVÚP/1069/23/My. Poté, co stavební úřad povolil provedení stavebních úprav objektu Markova mlýna, lze podle žalobců logicky předpokládat, že za účelem provádění těchto stavebních úprav je nutné si opatřit určité zázemí, které představuje Stavba. Ke Stavbě žalobci uvedli, že (i) mobilní dům představuje jediné místo, kde mohou žalobci v současné době bydlet, (ii) skladový kontejner je nutný pro uskladnění nářadí a přístrojů potřebných k výstavbě rodinného domu (resp. ke stavebním úpravám Markova mlýna) a k opravě vodního náhonu dodatečně povolené rozhodnutím Městského úřadu Klatovy, odboru životního prostředí, ze dne 25. 6. 2024, č. j. ŽP/5695/24/Kli, (iii) mobilní oplocení je nezbytné z hlediska ochrany majetku žalobců a ochrany zdraví a života třetích osob, jinak by se mohly tyto osoby na pozemcích žalobců pohybovat a zranit, kdy cedule s upozorněním na vstup na pozemek pouze na vlastní nebezpečí není dostatečným opatřením zejména v případě

- děti, (iv) kotec pro psa je nezbytný pro bezpečnost třetích osob, neboť jinak by byl pes žalobců po celý den volně puštěný nebo by jej žalobci měli po celý den uzavřeného v mobilním domě.
4. Žalobci poukázali na to, že přístup správních orgánů by vedl k tomu, že u staveb v aktivní zóně záplavového území provedených ještě před jejím vyhlášením nebo u staveb, které lze dle vodního zákona v aktivní zóně záplavového území povolit, by za účelem jejich stavebních úprav dle § 67 odst. 1 vodního zákona nebylo možné dočasně ponechat na pozemcích stavby nutné pro provedení stavebních úprav. Podle mínění žalobců po nich nelze spravedlivě požadovat, aby měli nářadí volně pohozené na stavebním pozemku, nebo jej uložili na jiném místě a každý den by jej na místo přesouvali, příp. aby si zajistili jiné bydlení než ve Stavbě (z finančního hlediska, ale i z důvodu kontroly majetku). Žalobci zdůraznili, že Stavba nezasahuje do práv třetích osob, neohrožuje je a Stavba byla umístěna podle územního plánu v ploše bydlení v rodinných domech. Žalobci byli v dobré víře, že zde bude možné provést stavební úpravy Markova mlýna na rodinný dům, resp. stavbu rodinného domu, a umístit pouze po nutnou dobu i Stavbu. Stavba navíc nepředstavuje narušení základních funkcí území, ztížení provádění povinností vyplývajících z vodního zákona a ani zhoršení odtokových poměrů. Účelem omezení vodním zákonem je ochrana zdraví a majetku osob, zvířat či krajiny, kdy takový účel Stavba neohrožuje. Žalobci nesouhlasili se závěrem správních orgánů, že vzdálenost Stavby od koryta řeky není relevantní, neboť žalobcům je známo chování vody při povodni. Ani při 3. povodňovém stupni se voda nerozlévá, resp. se voda vrací proti toku na louku. Žalobci ve správním řízení poukazovali na to, že se v lokalitě nachází pouze bezejmenná strouha povrchových vod, nikoliv levostranný přítok Úhlavy.
 5. Žalobci shrnuli, že správní orgány dostatečně nevypořádaly jejich námitky týkající se dočasnosti Stavby, nutnosti Stavby pro provádění výstavby rodinného domu, skutečnosti, že v důsledku Stavby nedojde ke zhoršení odtokových poměrů lokality, že Stavba nebude mít (negativní) vliv na okolní stavby ani pozemky, že bez umístění Stavby může dojít ke škodě na majetku žalobců i třetích osob (u nich i k nemajetkové újmě) a že v případě potřeby včetně výskytu povodní lze Stavbu nebo její jednotlivé části sklidit.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobám

6. Žalovaný navrhl, aby soud žaloby jako nedůvodné zamítl, a odkázal na své vypořádání odvolacích námitek žalobců, obsahově totožných s námitkami žalobními, v napadeném rozhodnutí.
7. Žalovaný dodal, že odvolací námitky směřovaly proti nesouhlasnému závaznému stanovisku odboru životního prostředí Městského úřadu Klatovy ze dne 27. 3. 2024, č. j. ŽP/2899/24/Ste (dále jen „Závazné stanovisko“), vydanému podle § 17 odst. 1 písm. a), c) a e) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách (dále jen „vodní zákon“), které bylo odůvodněno umístěním Stavby v aktivní záplavové zóně vyhlášené opatřením Krajského úřadu Plzeňského kraje dne 15. 4. 2020, č. j. PK-ŽP/8194/19. Závazné stanovisko bylo následně potvrzeno přezkoumatelným Přezkumným stanoviskem, proti němuž žalobci neuplatnili žádné námitky.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

IV.

Rozhodnutí bez nařízení jednání

8. Vzhledem k tomu, že účastníci souhlasili s rozhodnutím o věci samé bez jednání (žalobci v podání ze dne 25. 11. 2024 a žalovaný v podání ze dne 11. 12. 2024), rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.

V.

Posouzení soudu

9. V souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Přezkumná činnost soudu dále respektovala dispoziční zásadu vyjádřenou v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 in fine a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobci uplatní v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobců je proto tvrdit, z jakých skutkových či právních důvodů je napadené rozhodnutí správního orgánu nezákonné. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. - takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, soud v souladu s § 75 odst. 3 s. ř. s. nepřihlížel.
10. Žaloby jsou nedůvodné.
11. Soud předznamenává, že z hlediska soudního přezkumu představují napadené a prvoinstanční rozhodnutí jeden celek (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS).
12. Podle výroku I prvoinstančního rozhodnutí sestává Stavba z mobilního domu se zvýšenou dřevěnou terasou se schodištěm, skladového kontejneru, zastřešeného kotce pro psa a drátěného oplocení.
13. Ve vztahu k přezkoumatelnosti správního rozhodnutí uvádí soud následující. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu je rozhodnutí přezkoumatelné, pokud je z něj zřejmé, jak správní orgán rozhodl, jaký skutkový stav vzal za rozhodný, jak uvážil o relevantních skutečnostech a jak se vypořádal s námitkami účastníka řízení. Zároveň však platí, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí z důvodu, že z něj nelze zjistit důvody, proč bylo rozhodnuto tak, jak bylo rozhodnuto. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno jen těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Rozhodnutí není nepřezkoumatelné, pokud se správní orgán zabýval podstatou námitek účastníka řízení a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, aniž výslovně v odůvodnění rozhodnutí reaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námítky nebo námítky vedlejší či související se základní námitkou. Správní orgány nejsou povinny vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti

tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Jinými slovy, není nutné se v odůvodnění rozhodnutí výslovně vyjadřovat ke všem jednotlivým argumentům účastníka podporujícím jeho konkrétní a z hlediska sporu pouze dílčí tvrzení, jestliže stanovisko správního orgánu k nim jednoznačně a logicky vyplývá z odůvodnění nedůvodnosti základních námitek, v jehož konkurenci dílčí námitky celkově neobstojí. Absence odpovědi na ten či onen argument účastníka v odůvodnění rozhodnutí nezpůsobuje sama o sobě nezákonnost rozhodnutí nebo jeho nepřezkoumatelnost, protože takový přístup by mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivy a hospodárnosti řízení – rozhodující je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení. Nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy účastníka řízení o tom, jak podrobně by mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která správnímu soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004-62, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76, ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13, ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013 – 33, ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013 – 19, ze dne 21. 5. 2015, č. j. 7 Afs 69/2015-45, ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016 – 24, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017 – 38, ze dne 27. 11. 2020, č. j. 3 As 101/2018 – 38, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS, nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 2. 2000, sp. zn. III. ÚS 103/99, ze dne 28. 8. 2001, sp. zn. I. ÚS 60/01, ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08).

14. Zdejší soud popsané vady nepřezkoumatelnosti v případě napadeného rozhodnutí neshledal. Správní orgány obou stupňů ve svých rozhodnutích uvedly, jak a proč rozhodly tak, jak rozhodly, jak posoudily zjištěné právně významné skutečnosti a proč měly vznesené námitky za nedůvodné. Správní orgány odůvodnily zamítnutí žádosti žalobců třemi důvody:
- a) Stavba byla umístěna bez rozhodnutí, opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem, ač vyžadovala rozhodnutí o umístění stavby nebo jiné opatření nahrazující rozhodnutí o umístění stavby, jelikož se nejedná o stavby vyjmenované v § 79 odst. 2 stavebního zákona (viz str. 2 prvoinstančního a napadeného rozhodnutí).
 - b) V Závazném stanovisku příslušný vodoprávní úřad podle § 17 odst. 1 písm. a), c) a e) vodního zákona nesouhlasil se Stavbou z důvodu, že je Stavba umístěna v aktivní zóně záplavového území, v níž podle § 67 odst. 1, 2 písm. c) vodního zákona nelze umisťovat, povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a nezbytných staveb dopravní a technické infrastruktury, ani zřizovat oplocení, živé ploty a jiné podobné překážky (viz str. 3 prvoinstančního a napadeného rozhodnutí). Závazné stanovisko bylo potvrzeno Přezkumným stanoviskem (viz str. 5 napadeného rozhodnutí).
 - c) Nesouhlasné Závazné stanovisko potvrzené Přezkumným stanoviskem v souladu s § 149 odst. 6 správního řádu znemožnilo vyhovět žádosti žalobců (viz str. 4 prvoinstančního rozhodnutí a str. 8 napadeného rozhodnutí).

Žalobci mohli v žalobách vyvracet tyto nosné důvody rozhodnutí správních orgánů a odůvodňovat, proč jsou podle nich uvedené důvody správních rozhodnutí

neopodstatněné. Soud byl pak připraven v mezích takových žalobních námitek zákonnost závěrů správních orgánů přezkoumat. Jelikož soud neshledal napadené rozhodnutí v celku s rozhodnutím prvoinstančním nepřezkoumatelnými, přistoupil k posouzení jejich zákonnosti v mezích žalobních námitek.

15. Podstatou sporu účastníků řízení je zodpovězení otázky, zda správní orgány postupovaly zákonně, když nevyhověly žádosti žalobců o dodatečné povolení Stavby.
16. § 129 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) stavebního zákona stanoví, že stavbu provedenou bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující (dále jen „*nepovolená stavba*“) lze dodatečně povolit, pokud stavebník prokáže, že není provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje.
17. Právní úprava umožňuje stavbu dodatečně povolit jen tehdy, pokud žadatel jednoznačně prokáže splnění zákonných podmínek. Na jejich splnění je třeba bezpodmínečně trvat. Na řízení o dodatečném povolení stavby nelze aplikovat mírnější kritéria, než jaká jsou kladena na řádné stavební povolení. V řízení o dodatečném povolení stavby je třeba zohlednit abnormální situaci, kdy předmětem povolovacího procesu je dokončená stavba provedená bez příslušného povolení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2007, č. j. 1 As 46/2006-75, č. 1202/2007 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2022, č. j. 7 As 204/2022-31, týkající se obdobné věci, bod 18).
18. Žalobci v žalobách nespороvali závěr správních orgánů, že Stavba představuje nepovolenou stavbu. Žalobci ostatně žádali o dodatečné povolení Stavby, tudíž zjevně vycházeli z toho, že Stavba povolení vyžaduje. Z výše citovaných ustanovení stavebního zákona je zřejmé, že stavební úřad byl povinen žádost o dodatečné povolení Stavby zamítnout, pokud žalobci neprokázali, že Stavba není provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje.
19. Podle § 67 odst. 1, odst. 2 písm. c) vodního zákona se nesmí v aktivní zóně záplavových území umísťovat, povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, jimiž se upravuje vodní tok, převádějí povodňové průtoky, provádějí opatření na ochranu před povodněmi nebo která jinak souvisejí s vodním tokem nebo jimiž se zlepšují odtokové poměry, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a dále nezbytných staveb dopravní a technické infrastruktury, zřizování konstrukcí chmelnic, jsou-li zřizovány v záplavovém území v katastrálních územích vymezených podle zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, za podmínky, že současně budou provedena taková opatření, že bude minimalizován vliv na povodňové průtoky; to neplatí pro údržbu staveb a stavební úpravy, pokud nedojde ke zhoršení odtokových poměrů, ani zřizovat oplocení, živé ploty a jiné podobné překážky.
20. Podle § 104 odst. 3 vodního zákona lze při postupu podle stavebního zákona při povolování staveb vydat rozhodnutí nebo učinit jiný úkon jen na základě závazného stanoviska vodoprávního úřadu, pokud mohou být dotčeny zájmy podle tohoto zákona.
21. § 149 odst. 1 správního řádu stanoví, že závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.

22. Podle § 149 odst. 2 správního řádu závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.
23. § 149 odst. 6 správního řádu stanoví, že jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.
24. Z judikatury správních soudů vyplývá, že závazné stanovisko není samostatně přezkoumatelným rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že je však závazným podkladem konečného rozhodnutí, je soudní ochrana před jeho zprostředkovanými dopady umožněna v rámci přezkumu konečného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 s. ř. s. (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009-113, č. 2434/2011 Sb. NSS). Pokud nadřízený orgán dotčeného orgánu v rámci odvolacího řízení potvrdí nebo změní závazné stanovisko dotčeného orgánu, je tento akt opět závazným stanoviskem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, č. j. 4 As 241/2014-30, č. 3214/2015 Sb. NSS). Úkolem soudu přitom není nahrazovat odbornou činnost dotčených orgánů. Jeho úkolem je přezkoumat, zda závazné stanovisko dostatečně a přesvědčivě odůvodňuje své závěry, resp. zda v základních parametrech odpovídá požadavkům na odůvodnění meritorního rozhodnutí dle § 68 odst. 3 správního řádu (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2009, č. j. 9 As 21/2009-150, č. 2381/2011 Sb. NSS, ze dne 10. 1. 2019, č. j. 1 As 375/2018-26, ze dne 11. 5. 2021, č. j. 1 As 32/2021-64, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2022, č. j. 7 As 204/2022-31, týkající se obdobné věci, bod 22).
25. Soud souhlasí se správními orgány, že žalobci neprokázali, že Stavba nebyla realizována na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje. Podle zjištění správních orgánů je totiž Stavba umístěna v aktivní zóně záplavového území řeky Úhlavy, to znamená v rozporu s § 67 odst. 1, odst. 2 písm. c) vodního zákona. Umístění Stavby v rozporu se zákazem stanoveným ve vodním zákoně (v aktivní zóně záplavového území řeky Úhlavy) bylo konstatováno v Závazném i Přezkumném stanovisku. Závazné i Přezkumné stanovisko splňují požadavky kladené na závazná stanoviska zákonem i judikaturou, jelikož přezkoumatelně, srozumitelně, racionálně a logicky odůvodnila závěr, proč je Stavba umístěna v aktivní zóně záplavového území a že ji proto podle § 67 odst. 1, odst. 2 písm. c) vodního zákona nelze povolit. Závěry dotčených orgánů jsou dostatečně a přesvědčivě odůvodněny a nepochybně umožňují věcnou polemiku s jejich jednotlivými východisky a závěry.
26. K jednotlivým žalobním námitkám uvádí soud následující.
27. Žalobní argumentace dočasností Stavby nebyla opodstatněná.

28. § 129 odst. 3 písm. b) stavebního zákona ve spojení s § 67 odst. 1, odst. 2 písm. c) vodního zákona jednoznačně příkazuje stavebnímu úřadu nepovolit stavbu a oplocení umístěné v aktivní zóně záplavového území. Zákonný imperativ je přitom formulován pro jakoukoli stavbu, tedy i stavbu dočasnou. I dočasná stavba je totiž stavbou ve smyslu stavebního zákona (srov. § 2 odst. 3 stavebního zákona). Skutečnost, že Stavba je stavbou dočasnou, nemohla mít tudíž vliv na zákonnost závěrů správních orgánů.
29. S námitkami žalobců týkajícími se dočasnosti Stavby se žalovaný dostatečně vypořádal na str. 6 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že na zákazy dle § 67 odst. 1 vodního zákona nemá vliv skutečnost, že se jedná o stavbu dočasnou. Žalobci v žalobě neuvedli žádnou konkrétní argumentaci, proč by měla být dočasnost Stavby právně relevantní pro její posouzení ve smyslu § 67 vodního zákona. Závěr žalovaného tedy žalobci žádnou konkrétní právní argumentací nevyvraceli. Žalobci požadované stanovení *konkrétních technických podmínek pro výstavbu Stavby* neodpovídá právní úpravě, která zapovídá stavby v aktivní zóně záplavového území bez ohledu na (technické) podmínky jejich provedení. Napadené rozhodnutí nemůže představovat ani nepřiměřený zásah do vlastnických práv žalobců, jelikož správní orgány jen naplnily svou povinnost podle § 2 odst. 1 správního řádu postupovat v souladu se zákony.
30. Žalobci akcentovaná potřeba Stavby pro uspokojení jejich potřeb při provádění a dokončení stavby rodinného domu, resp. stavebních úprav Markova mlýna a oprav vodního náhonu (bydlení, uskladnění nářadí a přístrojů, ochrana majetku žalobců, příp. zdraví a života třetích osob a zajištění jejich bezpečnosti vzhledem k pohybu volně puštěného psa žalobců) není právně relevantní. Pohnutka k umístění stavby v aktivní zóně záplavového území není pro závěr o její nepřípustnosti právně významná, jak je zřejmé z výše popsané právní úpravy. Stejně tak irelevantní jsou i žalobci obecně tvrzené skutečnosti, že Stavba nezasahuje do práv třetích osob, neohrožuje je, nenarušuje základní funkce území, neztěžuje provádění povinností vyplývajících z vodního zákona a nezhoršuje odtokové poměry [srov. znovu § 129 odst. 3 písm. b) stavebního zákona ve spojení s § 67 odst. 1, odst. 2 písm. c) vodního zákona, které nepřipouštějí jakékoli správní uvážení správních orgánů v případě stavby a oplocení umístěných v aktivní zóně záplavového území].
31. Závěr dotčeného orgánu na str. 3 Přezkumného stanoviska odkazující na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2017, č. j. 6 As 129/2016-35, bod 22, který si žalovaný přisvojil na str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí, že v případě stavby v aktivní zóně záplavového území musí vodoprávní úřad vydat nesouhlasné závazné stanovisko bez možnosti správní úvahy o případné výjimce, je tudíž zákonný. Tímto závěrem žalovaný vypořádal, byť implicitně, avšak zcela jasně, podstatu všech námitek žalobců týkajících se nutnosti Stavby pro provádění výstavby rodinného domu a předcházení škodám na majetku žalobců i třetích osob, nezhoršení odtokových poměrů lokality, absence negativního vlivu Stavby na okolní nemovitosti a možnosti sklidit Stavbu v případě povodně.
32. Žalobní argumentace stavbami v aktivní zóně záplavového území provedenými před jejím vyhlášením a stavbami, které lze dle vodního zákona v aktivní zóně záplavového území povolit, je *en bloc* nepřipadná, neboť míjí předmět správního řízení zahájeného žádostí žalobců. Žalobci netvrdili, že se Stavba nenachází v aktivní zóně záplavového

území, ani že byla povolena, ani že představuje výjimky ze zákazu stanoveného v § 67 vodního zákona.

33. I žalobci tvrzené umístění Stavby v souladu s územním plánem v *ploše bydlení v rodinných domech* je mimoběžné a nemůže mít vliv na posouzení zákonnosti závěru správních orgánů, že Stavbu nelze povolit vzhledem k jejímu umístění v aktivní zóně záplavového území. Podle § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona byli sice žalobci povinni prokázat, že Stavba není umístěna v rozporu s územně plánovací dokumentací, jíž je podle § 2 odst. 1 písm. p) bod 3 stavebního zákona územní plán, avšak důvodem napadeného rozhodnutí nebylo nesplnění této povinnosti žalobců, nýbrž výlučně zjištění podle § 129 odst. 3 písm. b) stavebního zákona, že Stavba je provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje. Z obsahu územního plánu žalobci nemohli dovozovat svou dobrou víru při umístění své Stavby bez povolení. Soud poukazuje na to, že i § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona při posuzování záměru v územním řízení vyžaduje, aby byl záměr v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů.
34. Pokud žalobci argumentovali vzdáleností Stavby od koryta řeky, šlo opět o tvrzení míjející dispozici relevantních právních norem [§ 129 odst. 3 písm. b) stavebního zákona ve spojení s § 67 odst. 1, odst. 2 písm. c) vodního zákona]. Byla-li Stavba umístěna v aktivní zóně záplavového území, je její vzdálenost od koryta řeky podle zákona právně bezvýznamná a tento závěr dotčeného orgánu na str. 2 Přezkumného stanoviska je zákonný. Zkušenosti žalobců s chováním řeky v lokalitě při záplavách a jejich posouzení vodních toků se nijak neprotínaly s dispozicí, v tomto rozsudku již mnohokrát odkazované, relevantní právní normy.
35. Shrnu-li žalobci, že správní orgány nezjistily dostatečným způsobem skutkový stav, vyšli evidentně z nesprávného právního východiska o rozsahu skutečností potřebných pro rozhodnutí správních orgánů. Správní orgány řádně zjistily, že je Stavba umístěna v aktivní zóně záplavového území, a to pro jejich rozhodnutí postačovalo. Toto zjištění žalobci v žalobách nespороvali. Skutečnosti namítané žalobci nebyly pro rozhodnutí správních orgánů právně významné.
36. Soud uzavírá tím, že nepovažuje napadené rozhodnutí za nepřiměřeně přísné ani tvrdé. Byli to žalobci, kdo realizovali Stavbu bez povolení a musí tak nést negativní následky s tím spojené (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2014, č. j. 6 As 207/2014-36, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2021 č. j. 7 As 143/2021-23, nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 1. 2022, sp. zn. II. ÚS 3117/21). Z ničeho nevyplývá, že by byli žalobci stran Stavby v dobré víře, resp. že by její nepovolení narušovalo jejich legitimní očekávání, právní jistotu, resp. jiné zásady správního procesu. Soud nezlehčuje důsledky rozhodnutí o nepovolení Stavby, avšak tento zásah je ústavně aprobovaný, neboť směřuje k nutnosti ochrany zákonem chráněných zájmů na dodržení požadavků stavebního a vodního zákona (podpůrně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2022, č. j. 7 As 204/2022-31, týkající se obdobné věci, bod 33).
37. Listiny přiložené k žalobám a označené žalobci k důkazu jsou součástí správního spisu, jímž správní soudy dokazování neprovádějí, neboť nejde o důkazní prostředky a správní soud přezkouvává tyto dokumenty jako součást správního spisu (srov. např.

rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS, nebo ze dne 20. 7. 2022, č. j. 10 Afs 281/2020-70, bod 29).

38. Soud neshledal žádný z žalobci uplatněných žalobních bodů důvodným, a proto jejich žaloby výroky I a II rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

39. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem III rozsudku podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, proto jim právo na náhradu nákladů nenáleží. Žalovanému v řízení nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS), navíc se žalovaný práva na náhradu nákladů řízení vzdal ve vyjádření k žalobě. Proto soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. června 2025

JUDr. Veronika Burianová v.r.
předsedkyně senátu